

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 631-1937)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Kommunale Beboelseshuse

Uddrag fra byrådsmødet den 4. november 1937 - side 10

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 631-1937)

Forslag fra Byrådsmedlem Thomas Christensen om Opførelse af 2 Værelsens Lejligheder.

Følgende Forslag forelaa:

"Kommunen paabegynder omgaaende Opførelse af 100 2-Værelsens Lejligheder.

Der udarbejdes straks de fornødne Projekter, saa Byggeriet hurtig kan komme i Gang.

Lejlighederne skal være godt udstyrede og kunne udlejes til 500 Kr. aarlig".

Thomas Christensen henviste til, at ifølge de officielle Indberetninger vilde der blive Mangel paa Lejligheder, i hvert Fald Lejligheder til mindre bemidlede Folk. Byrådet havde tidligere, naar der var Udsigt til Boligmangel, bygget Lejligheder, og det nuværende Byrådsflertal havde dengang gjort gældende, at det var nødvendigt at bygge for at skaffe Lejligheder til rimelige Priser, navnlig til Folk med mange Børn, og det bidrog ogsaa til at regulere Lejen i de private Huse. Taleren vilde her anføre de samme Grunde, og dertil kom, at der for Tiden var stor Arbejdsløshed i Byen, f. Eks. var ca. 300 Murersvende arbejdsløse. Der havde været Tale om Nedbrydning af Barakkerne, og det var heller ikke for tidligt, eftersom det skulde være sket for 10 Aar siden; men de 58 Familier, som boede derude, kunde næppe skaffe sig en ordentlig Lejlighed uden Kommunens Hjælp. Naar et Blad

havde ironiseret over, at Taleren ønskede, det skulde være gode Lejligheder, som ikke maatte koste over 500 Kr., saa var det ikke Meningen, at det skulde være med Staalvask, Nedstyrtningskakt o. lign.; disse Ting kunde undværes uden derfor at forringe Boligniveauet; men saafremt Husene ikke kunde forrente sig, vilde det være i Traad med tidligere Opfattelser, at Kommunen yder et Tilskud dertil. Der var for Tiden i den nedsatte Boligkommission Forslag fremme om at yde Støtte til børnerige Familier, men endnu vidste man jo ikke, hvad der kom ud deraf. Fagorganisationerne havde opført en Del Boliger ved Silkeborgvej, som Lejerne var udmærket tilfreds med, og noget lignende burde Kommunen forsøge. Endelig vilde Taleren paatale, at hans Forslag ikke blev behandlet paa samme Maade som andre. Et indsendt Forslag blev altid tilstillet det Udvalg, som Sagen angik, og saaledes var det ogsaa sket tidligere, da der var Forslag om at bygge kommunale Lejligheder. Taleren vilde derfor foreslaa, at Forslaget sendes til Kasse- og Regnskabsudvalget for at undersøge den finansielle Side af Foretagendet og endvidere til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse for at faa anvist Plads for en saadan Bebyggelse.

Borgmesteren svarede hertil, at Thomas Christensen var kommet lidt bagefter. Hvis han havde fulgt bedre med, vilde han have optaget, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse i høj Grad havde beskæftiget sig med Boligspørgsmaalet og stadig arbejdet for at finde en Løsning, saa man kunde imødegaa den Boligmangel, som maaske vilde komme. Det vilde da have været overflødigt for Thomas Christensen at stille sig op, som om han var den eneste, der havde Omsorg for at skaffe Boliger. Udvalget havde forhandlet med Boligselskaber, med private og med Byggefagene om at faa et Boligbyggeri i Gang med Støtte fra Kommunen, og Udvalget arbejdede stadig i den Retning. En almindelig 2-Værelsens Lejlighed kostede i Dag 700 Kr. at opføre, og det var et Spørgsmaal, om Kommunen kunde rejse saa mange Penge. Man havde i de sidste 3 Aar opført 300 Aldersrenteboliger; de havde afhjulpet et stort Savn, og der vilde i det lukkede Møde komme Forslag om Køb af et Areal i nordre Bydel til samme Formaal. Alt dette viste, at Udvalget har Øjnene aabne for, at der maa gøres noget; det vilde altsaa være sket ganske uden Hensyn til Thomas Christensens Forslag, som altsaa var ganske overflødigt. Byraadet var altid villigt til at overveje nogenlunde rimelige Forslag og høre paa de forskellige Opfattelser, der gør sig gældende; men samtidig vilde Taleren slaa fast, at Rigsdagen for Aarhus By er her og ingen andre Steder, og den endelige Beslutning maatte tages af Aarhus Byraad; dette var Byraadet valgt til for de næste 4 Aar, og Byraadet eller dets

Flertal skulde nok tage Ansvaret for Beslutningerne. Dette vilde Taleren sige til Thomas Christensen og andre, at saaledes maatte Forholdet være. Byraadet arbejdede i Øjeblikket under strenge økonomiske Kaar og fremskaffede dog Arbejde i saa stor Udstrækning som mulig paa alle Omraader. Man søgte at udnytte alle de Love, som kom, til Gavn for Arbejderne i Aarhus. Der var for Øjeblikket Forslag om Tilskud til Opførelse af Boliger til børnerige Familier; dette Spørgsmaal var ogsaa drøftet med byggeinteresserede i Byen; men paa den anden Side var man ikke interesseret i, at det skulde gaa, som da man byggede Aldersrenteboligerne, at der kort efter kom en Lov om Tilskud til saadanne, men det gjaldt kun de fremtidige; derfor maatte man i nogen Grad afvente, hvad der kom fra Lovgivningsmagtens Side. Taleren vilde foreslaa, at Byraadet tager Thomas Christensens Forslag til Efterretning, og saa overlader til det Udvalg, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, at arbejde videre til Fremme af Byggeriet i Aarhus.

Thomas Christensen konstaterede, at Borgmesterens Bemærkninger ikke var helt afvisende, og hvis Forslaget rent forkastedes, vilde det ogsaa komme igen under Pres fra de Arbejdsløse. Tidligere havde f. Eks. Hr. Baden som Formand for Lejerforeningen sammenkaldt til Møde og sendt Andragende til Byraadet om at faa bygget kommunale Ejendomme, ogsaa for at faa en Regulator mod Spekulationen. Taleren antog, at Borgmesteren med sine Udtalelser sigtede til en Folketingsmand, som havde udtalt, at Afgørelserne skal træffes i Amaliegade. Disse Møder kom Taleren ikke til, men maatte have Lov til som Repræsentant for de mindre bemidlede at stille Forslag til Fordel for disse. Det var rigtigt, at der for Tiden var store Arbejder i Gang, men det var særlig til Beskæftigelse af de uflaglærte, og der burde ogsaa skaffes Arbejde til de faglærte. Taleren vilde tage Borgmesterens Udtalelser til Efterretning, men samtidig fastholde, at der stemmes om, at Forslaget henvises til de nævnte Udvalg.

Borgmesteren havde oplyst, hvad der fra Udvalgets Side blev gjort i denne Sag, og derfor var Thomas Christensens Forslag overflødig. Der var ingen speciel Anledning for ham til at indsende et saadant Forslag, og det var ikke ham, som skulde løse denne Sag.

Thomas Christensen havde aldrig anset sig selv for at være den eneste, som skulde løse Boligspørgsmaalet, og der var ingen Grund til at haane dem, som gjorde alt for at skaffe saa meget Arbejde som muligt. Forslaget skulde nok komme igen.

Borgmesteren: Spørgsmaalet løses, naar Flertallet beslutter det!

Det vedtoges med alle Stemmer mod 1 at tage Forslaget til Efterretning.

18. Borgmesteren meddelte, at Strandfredningskommissionen skulde have Møde ved Vejlbj Fed og havde forespurgt, om Aarhus var interesseret i at blive repræsenteret ved denne Lejlighed.

Overdroges til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

